

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4T/87/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010659
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Plášek
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:4325010659.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

4T/87/2025

Okresný súd Levice v konaní pred samosudcom JUDr. Ivanom Plášekom, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Leviciach dňa 17.11.2025 takto,

rozhodol:

4T/87/2025

obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., D., trvale bytom E., E. F. XX, D., toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody Nitra od 11.05.2025,

sa uznáva vinným, že

dňa 11.05.2025 v čase okolo 19:00 hod. fyzicky atakoval A. G. vo vonkajších priestoroch ubytovne, ktorá je súčasťou oploteného areálu v obci H. I. na ulici G. B. č. X a to tak, že ho najskôr udrel päšťou do oblasti tváre, nosa následkom čoho A. G. spadol na zem, pričom A. B. v útoku pokračoval a viackrát ho nohou kopol do oblasti celého tela, následne ho rukami chytil za nohy a ležiaceho ho vytiahol pred ubytovňu, kde v útoku pokračoval a opäť viackrát nohou kopal do A. G. do oblasti tela, ktorý si rukami kryl hlavu, čím mu spôsobil pomliaždenie nosa, pomliaždenie čelovo - spánkovej oblasti hlavy vpravo a pomliaždenie spánkovej oblasti hlavy vľavo, pričom tieto zranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie a primeranú dobu liečby s obmedzením na bežnom spôsobe života spočívajúcom najmä vo vylúčení ťažšej fyzickej námahy v trvaní do 7 dní,

t e d a

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému ublížiť na zdraví, k dokonaniu trestného činu však nedošlo,

t ý m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona,

a z a t o m u u k l a d á

Podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 36 písmeno l/, § 37 písmeno m/, § 38 odsek 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 8 /osem/ mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd zaväzuje obvineného k náhrade spôsobenej škody poškodenej obchodnej spoločnosti DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 35 942 436, vo výške 211,11,- Eur.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodeného A. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. F. XX/XX, K., adresa na doručovanie L. F. XXX/XX, C., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

4T/87/2025

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Levice (ďalej len „prokurátorka“) podala dňa 01.08.2025 na obvineného A. B. obžalobu č. 1 Pv 183/25/4402-23 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Následne prokurátorka na hlavnom pojednávaní dňa 13.10.2025 predniesla obžalobu, pričom ju modifikovala v právnej vete a právnej kvalifikácii, bez zmeny skutkovej vety obžaloby, a to tak, že obžalovaný sa mal dopustiť konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a tým mal spáchať zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka poškodeného A. G., prečítaním zápisnice o výsluchu svedka – splnomocnenej osoby za poškodenú obchodnú spoločnosť DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., výsluchom svedka M. L., výsluchom znalca D. A. N., oboznámením podstatnej časti znaleckého posudku č. XX/XXXX D. D. O., oboznámením obrazových záznamov, oboznámením a prečítaním listinných dôkazov, správ o povesti, odpisu registra trestov a ďalšieho na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu. Po vyhodnotení dokazovania súd dospel ku skutkovým a právnym záverom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní po tom, ako bol súdom poučený v zmysle § 257 Trestného poriadku, uviedol, že nechce urobiť žiadne z vyhlásení v zmysle uvedeného ustanovenia. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní obžalovaný ďalej uviedol, že poprosil poškodeného, aby nekričal, ale neskončil s vykrikovaním. Sedeli spolu vonku s poškodeným, pili spolu pivo, ktoré mu kúpil, potom (obžalovaný) tie piva vylial na zem, poškodený išiel do svojej izby, on a svedok L. odišiel do svojej izby, všetci sa rozišli do svojich izieb. Obžalovaného izba bola trochu ďalej po chodbe a znova počul, že poškodený kričí. Obžalovaný bez topánok vybehol z izby von a prosil ho, aby už nekričal, lebo tu spia deti. Takto šiel do jeho izby prvýkrát ho upozorniť. Potom odišiel späť do svojej izby. Následne bol znova krik a išiel na medzichodbu smerom k poškodenému, bol bosý. Dvere boli zatvorené, sú to samozatváracie dvere, inak bývajú nezabezpečené, ktokoľvek cez ne môže prejsť cez chodbu, poškodený kopol do dverí, čiže sa otvorili, prudko rozleteli. Kričal na obžalovaného. Približoval sa k nemu, vyšiel z izby na medzichodbu. Zodvihol ruky a kričal na obžalovaného. Rozhadzoval rukami. Obžalovaný mu ukazoval, aby odtiaľ odišiel a bol tichšie. Skočil na poškodeného a padli spolu na zem. Dal mu niekoľkokrát údery päšťou. Určite buchol aj do zeme. Obrátil ho, ale neťahal ho, sú tam schody. Pýtal sa ho, či vie chodiť, stúpať, poškodený si volal záchranku. Policajti aj so záchrankou boli na ceste, on sa pýtal, či je poškodený v poriadku, čo sa mu stalo. V podstate keď prišli policajti neušiel. Berie zodpovednosť za svoj čin, povedal im hneď že je zodpovedný, vedel, že mal zákaz alkoholu. Neskopol zo schodov, ani nekopal na zemi, len rukami ho udieral. Poškodený vedel sám chodiť, po svojich odišiel do izby a čakal

na záchranku a políciu. Na otázky prokurátorky obžalovaný uviedol, že boli tam dve chodby, tam bývali poškodený aj svedok a rodina s dvoma deťmi a ešte dvaja dospelí. On býval na druhej strane chodby. Dvere sa rozleteli ako ich vykopol. Prvýkrát išiel naspäť do svojej izby, nevedel kde išiel poškodený. Išiel do dvier medzi ubytovňou medzi izby poškodeného a svedka na medzichodbu. Všetko je vnútri v ubytovni. Prudko dvere otvoril, nevykopol, tie dvere sa samozatvárajú, sú to dvere na chodbe. Skočil na poškodeného a zvalili sa na zem. Nečakal čo spraví on, zareagoval prvý. Boli sme vonku potom. Pili, nevedel koľko mal v sebe alkoholu. Vypil asi tri pivá. Nevedel koľko poškodený vypil. Poškodený mu od začiatku nebol sympatický, bol veľmi arogantný. Strach ho k tomu viedol. Upozornil ho, aby konečne prestal kričať. Stále opakoval: Dosť, nekrič už! A poškodený to nerešpektoval. Nečakal čo bude ďalej robiť, stačilo mu, že neposlúchol, keď ho žiadal, aby nekričal. Iba rukami som ho bil. Inak som ho nebil. Prišiel bosý z jeho izby, prezliekol sa, keď prišiel do izby prvýkrát, aj sa vyzul. Keď počul, že ešte stále kričí, vybehol von bosý. Poškodený ma nebil. Bil som poškodeného päťou a neviem koľkokrát a do hornej časti tela, aj do hlavy. Nekopal som ho. Síce svedok to hovorí, že mal kopať, no nevidel to, len to počul od poškodeného, ale ten kto má vypité, nevie presne určiť, kde je pravda. Pred skutkom pili spolu. Dal mu dokonca darček, jedno pivo mu daroval. Čiže pil aj poškodený alkohol. On ho potom upozornil, že už dosť pil. Poškodený sa bránil. Určite zdvihol ruku na obranu. No ako spolu spadli na zem, určite sa priznáva, že ho udrel viackrát, nie raz. Incident trval pár minút, niekoľko minút, veľmi krátko. Keď ho prestal biť, potom ho obrátil na svetlo, a pozeral sa, či krváca. Sám sa následne postavil a odišiel preč. Poškodený nepovedal nič. Nevidel, že by krvácal nejako veľmi, že by mu bolo niečo vážne. Videl, že mu jemne tiekla krv z nosa a mal začervenanie na čele, no nepamätá si, že by bol vážne zranený. Pri incidente bol iba on a poškodený. Po incidente nikto za nimi neprišiel. Poškodený proste odišiel na svoju izbu. Poškodeného spoznal len pol hodinu pred skutkom, predtým ho vôbec nepoznal. Mal aj on zranenia. Mal udreté rameno a bok. Nebolo to také očividné, keď boli u lekára, takže to nebolo uvedené ani v lekárskej správe. Po skutku sa spolu s poškodeným nebavili, odišiel do izby, a poškodený išiel do svojej, každý boli u seba. Vypol gril, zavolalo so majiteľovi čo sa stalo. On kričal a nadával. Pred policajtami sa s poškodeným nerozprával, už ho potom nevidel, len keď ho zobrali na lekárske ošetrenie, vtedy sedel v chodbe u lekára, tam ho videl naposledy. Poškodený sa nebránil počas celého incidentu, celý incident nebol vôbec dlhý, bolo to veľmi rýchle 3-4 krát ho udrel, poškodený si sadol, sám si sadol a potom sa ho pýtal, či je v poriadku. Nemali žiadny dlhý rozhovor medzi sebou. Potom volal majiteľovi ubytovne. Po incidente nemal žiadne zranenia na nohách, bol bosý, no napriek tomu žiadne zranenia na nohách nemal. Štandardné celotelové vyšetrenie mal potom až u lekára.

Poškodený A. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že po návrate z P. prišiel na spomínanú ubytovňu. Vybavil mu ju vtedajší šéf. Boli tam partia kamarátov, všetci sa tam spolu poznali, aj so svedkom M. L.. Popíjali spolu v ten deň pivo aj nejaký tvrdý alkohol, pálenka to bola. Potom prišiel A. na ubytovňu, nikdy predtým ani potom ho nevidel, nepoznali sa. Zoznámili sa teda, podali si ruky a následne odišiel. Nevedel kde išiel, nezaujímal sa o neho. On ďalej popíjal s kamarátmi na izbe. Následne išiel k sebe na izbu na wc. Keď vyšiel z toalety, videl, že A. sedí u neho na posteli na izbe. Pýtal sa ho, čo robí u neho na posteli v jeho izbe. Najprv mu niečo povedal po maďarsky, no keďže nevedel po maďarsky vôbec, nerozumel mu. Potom mu povedal lámanou slovenčinou, keďže on zas nevie po slovensky, nech ide von, že mu niečo ukáže. Vyšiel teda von z izby do predsiene, išiel za ním, aj keď nevedel, čo mu chce také ukázať. Poškodený išiel po chodbe prvý, on hneď za ním. Dvere na chodbe, ktoré sú samozatváracie sa za ním zavreli, tak si ich rukou otvoril. V tom momente ako ich otvoril, zacítil, že na neho obžalovaný vybehol, spadli obaja na zem, A. ho začal biť, potom aj kopať. Nevie dodnes dôvod, že prečo. Bránil sa, kryl si rukami hlavu, no cítil ako ma udiera na hlavu, nos. Kričal au, au“. A. ho aj kopal. Potom ho vytiahol za nohy z chodby von na priestranstvo a tam ho ešte 3-4 krát kopol. Potom prišiel kamarát, postavil sa zo zeme, on mu doniesol handru, aby sa poutieral od krvi a zavolať si záchranku aj policajtov, na ktorých čakal. Na otázky prokurátorky poškodený uviedol, že pred skutkom nemali žiadny konflikt, nepredchádzalo tomuto útoku nič. Obžalovaný sa vrhol na neho a spadol na zem. Nevedel presne či A. spadol tiež ale myslel si, že aj on spadol tiež, nepamätal si to presne, len vedel, že ležal na zemi, on bol nado ním a bil ma, kopal. Obžalovaný bol bosý, aj poškodený sa vyzul a bol bosý, no nevedel akou časťou nohy ho obžalovaný kopal, nepamätal si to. Nevedel koľkokrát ho kopal obžalovaný, nepamätal si to, kopal ho väčšinou do tela, kde mu prišlo, on sa snažil mu čo najviac v tom zabrániť. Po príchode do nemocnice mu hneď urobili CT hlavy, nakoľko sa sťažoval na bolesť hlavy, mal tiež niečo s nosom, rameno ma bolelo. Nemal otras mozgu, lekárska správa bola v spise, v nej to tiež nebolo. Čo sa týka práceneschopnosti, keďže sa stále sťažoval na bolesť ramena, jeho šéf mu povedal, že nemôže nastúpiť do roboty, aby si trochu oddýchol, jeden, dva týždne, no keď nenastúpil vtedy do roboty, keď mal, už potom nešiel ani do P., ani si viac nevedel nájsť robotu. Odišiel bývať k priateľke do obce C.. Dodnes má

problémy s ramenom, ostatné zranenia sa zahojili. Hneď ako ho vzala sanitka, mu spravili vyšetrenia na oddelení, potom keď následne odišiel bývať k priateľke, už u lekára viac nebol. Nemal na to ani peniaze, proste viac to neriešil, nešiel nikde. Bol teda iba na prvotnom vyšetrení hneď po incidente, potom už u lekára nebol. Uplatnil si náhradu škody, no nevyčísliť si žiadnu konkrétnu sumu, len si uplatnil náhradu škody na zdraví, ktorú mu obžalovaný spôsobil. Do P. následne nešiel už, mal ísť následne v nedeľu po incidente do P., ale nešiel. To je jeho omyl, že uviedol, že išiel do P., uviedol, že mal ísť do P., chcel ísť, no nešiel, lebo mal problémy s tým ramenom, takže ho vtedajší šéf neposlal. Útok neopätoval, iba sa bránil útoku obžalovaného. Policajti mu vraveli, že vraj 1 promile nafúkal. Pili, ale keď by mu to nepovedali, nevedel by koľko toho vypil. Nafúkal, dali mu fúkať. Na otázky súdu poškodený uviedol, že vedel, že mal ísť na vyšetrenie k znalcovi, no nemal na to peniaze, nešiel k znalcovi. Vedel o termíne, kedy sa dostaviť k znalcovi. Nebol na vyšetrení uňho. S kamarátmi pili pivo a nejaký tvrdý alkohol tiež, bola to vodka. V živote nikdy nebol v takejto potýčke prítomný ani účastný.

Svedok M. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že popíjali na ubytovni, bola nedeľa, boli u D. aj s A. G.. Potom prišiel A. z P., podali si všetci ruky, boli vtedy majstrovstvá v hokeji, išiel teda pozerať hokej, A. prišiel k nemu na izbu, pýtal sa ho, či sa bojím G.. A. si vyšiel zapáliť, potom išli s G. von na chodbu. On potom umýval riad, nevenoval sa im už ďalej. Na druhý deň sa dozvedel, že je svedok udalosti. Samotný incident resp. konflikt medzi G. a A. nevidel, bol na izbe a sledoval hokej. Poškodený G. zavolať policajtov. Na otázky prokurátorky svedok uviedol, že G. volal policajtov. Nevedel, či sa na seba zle pozreli, nevie prečo vlastne vznikol tento konflikt. Počul buchot, krik tam nebol. Pozeral hokej, venoval sa tomu, čo bolo v televízii. Zaznamenal iba buchot. Po buchote G. prišiel naspäť na izbu, a vravel mu, že vraj ho obžalovaný vytiahol na chodbu a obž. ho tam kopal. Nepovedal mu nič iné, čo mal obž. spraviť. Poškodený mal zranenie na čele a mal krvi pri nose. Obaja, poškodený aj obžalovaný, mali vypité, no nevie koľko mohli vypiť. Celý incident trval cca 3 minúty. Nebol pred incidentom hlučný, počúvali hudbu, popíjali, zabávali sa, nič zlé sa nedialo. Mohlo byť cca 8 hodín večer, možno bolo aj viac, bolo to v lete, neskôr sa vtedy stmieva. Nevedel, či obžalovaný upozornil poškodeného, aby bol tichšie, ale pamätal si, že bol u nich na izbe. Nevie prečo prišiel ani kedy odišiel. Následne poškodený bol na záchode, potom prišiel obžalovaný. Potom sa len zavreli dvere. Boli podráždení obaja. Hovoril mu, že nech nebláznia, veď sú spolu na ubytovni, všetci tam spolu, že nech nebláznia. Najprv do izby prišiel poškodený, potom obžalovaný, následne odišiel obžalovaný a následne vyšiel aj poškodený von. Nevie o tom, že bol aj niekto iný pri danom incidente, počuli to asi viacerí, že sa niečo deje, ale neví, či bol niekto tam aj prítomný. Nevie žiadny dôvod, prečo dostal poškodený od obžalovaného po hlavu, iba mu povedal, že vyšiel von a začal obžalovaný poškodeného biť. Ani obžalovaný mu nepovedal dôvod bitky, len mu povedal, že mu to je ľúto. Obžalovaný mu nespomínal, že by mal zranenia. Nevie o tom, že by mali v minulosti spolu konflikt, nepoznali sa pred tým, čiže určite to nie je možné. Svedok D. D. bol u seba na izbe, bol ten hokej, čiže všetci pozerali hokej. Poškodený po incidente prišiel sám do izby, po svojich nohách, bez pomoci, videl nejakú krv, ale nebol vážne zranený. Poškodený bol v čase incidentu opitý, celý deň popíjali, nevie ale presne uviesť koľko toho vypili a v akej miere bol poškodený opitý, popíjalo sa celý deň. Popíjali aj tvrdý alkohol rum. Poškodený mu povedal, že ho trafil na nos, spadol poškodený na zem, potom ho obž. vytiahol ho za nohy von a tam ho udieral. Nepamätal si už presne všetky detaily. Nevie či on si dobre nepamätá, ale takto mu to opisoval. Na otázky obhajkyne svedok uviedol, že už v prípravnom konaní hovoril aj o kopaní. Vo vzťahu, či mu poškodený hovoril koľkokrát malo byť to kopnutie, uviedol, že videl, že poškodený si držal tvár, videl, že mu tečie krv, ale v akej miere nevie upresniť. Kopnutie mu poškodený spomínal, že vraj asi dvakrát. Vzhľadom na rozpory vo výpovedi na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, prokurátorka navrhla prečítať jeho výpoveď z prípravného konania, kde svedok uviedol, že poškodený tvrdil, že ho bil do hlavy, ale nevedel povedať ako ho bil. G. hovoril, že on ho nebil že on sa iba kryl, lebo jeho bil, pričom na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu poškodený uviedol, že ho obž. vytiahol na chodbu a kopal ho tam. K rozporom uviedol, že to bolo asi tak, ako mu poškodený povedal, nevedel tieto rozpory vysvetliť. Nevedel uviesť, či si udalosti pamätá lepšie z júla alebo na hlavnom pojednávaní.

Súd so súhlasom obžalovaného, jeho obhajkyne a prokurátora postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku prečítal výpoveď splnomocnenej zástupkyne poškodenej spoločnosti DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. z prípravného konania zo dňa 29.04.2024 po vznesení obvinenia (č.l. 96-103). Vo svojej výpovedi uviedla, že A. G. je poistencom ich zdravotnej poisťovne, pričom sa vedie trestné stíhanie vo veci ublíženia na zdraví, ktoré sa udialo dňa 11.05.2025. Tým, že poškodenému poistencovi bola trestným činom spôsobená ujma na zdraví, na následky ktorej bol liečený v zdravotníckych zariadeniach, vznikla poisťovni majetková škoda spočívajúca vo vynaložených nákladoch za poskytnutú zdravotnú

starostlivosť v dôsledku zavineného protiprávneho konania voči ich poistencovi a to v sume 211,11 eur, ktorú žiadajú uhradiť od obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec z oblasti zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, D. A. N., ktorý vypracoval znalecký posudok č. XX/XXXX na poškodeného A. G. ohľadom jeho zranení a s tým súvisiacich otázok. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa pridržiava znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 23.06.2025 a v plnom rozsahu sa naň odvoláva. Znalec ďalej uviedol, že poškodený A. G. utrpel poranenie a pomliaždenie nosa, pomliaždenie čelovo-spánkovej oblasti hlavy vpravo a pomliaždenie spánkovej oblasti vľavo. Čo sa týka mechanizmu vzniku zranení tak, vzhľadom k výpovedi poškodeného, že malo dôjsť ku kopaniu bosou nohou do celého jeho tela, som sa musel s touto otázkou zaoberať. Kopanie do celého tela ako takého vylúčil v otázke č. 3 znaleckého posudku, lebo na tele poškodeného okrem hlavy neboli zistené žiadne iné poranenia. Čo sa týka poškodenia životne dôležitého orgánu, tak týmito zraneniami nedošlo k poškodeniu životne dôležitého orgánu. Musí sa však vrátiť k tomu, že poškodený udával, že malo byť aj kopanie bosou nohou. S tým sa musel zaoberať a uviedol v posudku, že pomliaždením čelovo-spánkovej oblasti hlavy vpravo, s prihliadnutím k charakteru a lokalizácii zranenia, nemožno vylúčiť nielen ohrozenie životne dôležitého orgánu, ale aj poranenie životne dôležitého orgánu. Túto otázku by bližšie rozviedol. Vzhľadom k novej použitej sile pri zranení pomliaždenia čelovo-spánkovej oblasti hlavy vpravo, mechanizmom vzniku zranenia úderom päťou, by vylúčil ohrozenie životne dôležitého orgánu úderom päťou pri tomto zranení. Kopnutím bosou nohou by mohlo dôjsť k ohrozeniu životne dôležitého orgánu pri zranení pomliaždenia čelovo-spánkovej oblasti hlavy vpravo, vzhľadom k intenzite použitej sily kopnutím nohou, no muselo by to byť iba päťovou oblasťou bosej nohy. Kontaktoval poškodeného s malým odstupom od úrazu, nakoľko možno nájsť úrazové stopy na tele poškodeného. Nebolo sa možné dohodnúť s poškodeným na termíne a podľa jeho názoru nemal záujem sa u neho nechať vyšetriť, teda poškodený sa k nemu nedostavil. Poškodený udával ako spôsob útoku úder päťou, kopanie nohou, ťahanie za nohy, ochrany hlavy, okrem toho úderu päťou, ostatné spôsoby útoku vylúčil, tak ako uviedol podrobne v znaleckom posudku. Vychádzal zo subjektívnych údajov od poškodeného, musel sa s tým zaoberať, keďže to tvrdil poškodený a spýtali sa ho na to orgány činné v trestnom konaní, teda okrem iného aj na kopy nohou. Z tých objektívnych nálezov ťažko posúdiť, kto z nich má alebo nemá pravdu. Vychádzal iba z lekárskeho záznamov, ktoré boli k dispozícii a zo subjektívnych údajov od poškodeného. Čo sa týka možného ohrozenia životne dôležitého orgánu, znova uviedol, s prihliadnutím novej intenzity sily a útoku, päťou sa nevyvinie taká sila ako kopnutím nohou. Keď by to bolo bosou nohou, muselo by to byť iba päťovou oblasťou. Teoreticky by to prichádzalo do úvahy. Vzhľadom k nálezu by to rozdelil na dve možné časti, možný útok päťou a možný útok kopnutím nohou. A ak bosou nohou, tak iba päťovou oblasťou. Ako už uviedol, v posudku potvrdil iba úder päťou, ostatné spôsoby útoku vylúčil. Avšak nemohol prejsť mlčaním otázku, ktorá mu bola položená ako znalci, teda či kopnutie bosou nohou môže ohroziť alebo poškodiť životne dôležitý orgán, a teda za istých okolností a najmä na intenzitu novej použitej sily, by jemu ako znalci bolo len ťažko povedať, že nemožno kopnutím teoreticky takéto ohrozenie spôsobiť. U poškodeného išlo o ľahké zranenia bez trvalých následkov s obmedzením na bežnom spôsobe života do 7 dní. Pri všetkých zraneniach, ktoré utrpel poškodený išlo o silu malej až strednej intenzity, tak ako uviedol v znaleckom posudku. Ak by mal byť poškodený alebo ohrozený mozog, muselo by to byť silou väčšej intenzity, nestačil by útok silou strednej intenzity.

Ďalej bol so súhlasom prokurátorky, obžalovaného a obhajkyne na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa 01.07.2025 vypracovaný D. D. O., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia, predmetom ktorého bolo skúmanie duševného stavu obžalovaného A. B.. Zo záveru uvedeného znaleckého posudku vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania trestného činu mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a jeho nebezpečnosť pre spoločnosť a tiež mohol svoje konanie ovládať. Jeho rozpoznávací schopnosti boli plne zachované, jeho ovládacie schopnosti boli len nevýznamne znížené prirodzeným a očakávateľným účinkom skonzumovaného alkoholu. V súčasnej dobe je obžalovaný schopný v plnom rozsahu chápať zmysel trestného konania, účel trestného postihu i prípadne uloženého trestu. U obžalovaného v čase spáchania trestného činu nezistil prejavy žiadnej duševnej poruchy ani iného patologického stavu, ktoré by mohli mať významný vplyv na jeho ovládacie či rozpoznávací schopnosti. Pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska nepovažuje za nebezpečný pre spoločnosť. Nepovažuje u neho za potrebné nariadenie ochranného liečenia, ani jeho umiestnenie v ústavnom zdravotníckom zariadení. Nezistil u obvineného klinické prejavy rozvinutej závislosti od alkoholu ani od iných psychoaktívnych látok, pričom nemalo to chorobný vplyv na jeho konanie ani na narušenie jeho pamäti.

Z poskytnutej súčinnosti zo Sociálnej poisťovne z 06.06.2025 a 11.06.2025 vyplynulo, že poškodenému A. G. neboli vyplácané nemocenské ani úrazové dávky, poškodený nie je poberateľom dôchodkových dávok, nepoberá a nepoberal dávky v nezamestnanosti a nemocenské dávky. Bol poskytnutý aj prehľad zamestnaní poškodeného.

Z vyčíslenia vynaložených liečebných nákladov za zdravotnú starostlivosť z 18.07.2025 vyplýva, že celkové liečebné náklady na zdravotnú starostlivosť o poškodeného A. G., ktoré vynaložila DÓVERA zdravotná poisťovňa, a.s., boli vo výške 211,11 €.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu (č. I. 202-203) s fotodokumentáciou (č. I. 206) vyplynulo, že bol obhliadnutý aj rodinný dom s. č. X/XXX, H. I., F. G. B. X, dvere na dom dome boli otvorené a oproti dverám asi 2 metre od nich sa nachádzajú na zemi asi na 1 metri tri miesta, na ktorých sa nachádza niekoľko kvapiek červenej farby.

Zo zápisnice o prehliadke tela obžalovaného (č.l. 205) s fotodokumentáciou (č.l. 205) vyplynulo, že obžalovaný nemal evidentné prejavy žiadnych zranení. Zo zápisnice o prehliadke tela poškodeného (č.l. 204) s fotodokumentáciou (č.l. 205) vyplynulo, že poškodený mal začervenanie na hlave v oblasti čela a spánku, krv v oblasti nosa a začervenanie nosa.

Z lekárskej správy Nemocnice AGEL Levice s.r.o. (č. I. 207-208) vyplýva, že poškodený A. G. bol v čase bezprostredne po skutku ošetrovaný, pričom utrpel zranenia: pomliaždenie hlavy, pomliaždenie nosa, spánkovej oblasti vpravo, záhlavia vľavo. Išlo o ľahký úraz s obmedzením na bežnom spôsobe života do 7 dní.

Z pripojeného trestného rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/37/2023 z 26.04.2023, právoplatným dňa 26.04.2023 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so skúšobnou dobou 36 mesiacov. Z pripojeného trestného rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. 0T/68/2024 z 21.08.2024, právoplatným dňa 21.08.2024 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený, okrem iného, nepodmienečný trest odňatia slobody 4 mesiace, ktorý nastúpil 27.11.2024 a prepustený bol 25.03.2025.

Z hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Nitra vyplýva, že neboli u obžalovaného zaznamenané negatívne prejavy, nemá evidované disciplinárne previnenia ani odmenu.

Z evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplýva, že má evidovaný zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke vo výmere 36 mesiacov, uložený vyššie spomenutým trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 0T/68/2024 z 21.08.2024. Z lustrácie evidencie zbraní vyplýva, že nie je držiteľom zbrane.

Zo správy obce H. I. nevyplývajú žiadne negatívne ani pozitívne informácie o obžalovanom. Z výpisu systému Avízo vyplýva, že nie je voči obžalovanému evidované iné prebiehajúce trestné stíhanie.

Obžalovaný v odpise registra trestov Slovenskej republiky má 5 záznamov. Odsúdenia z roku 2015 (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona) a z roku 2017 (prečin nebezpečného vyhrážania) má zahladené. Následne bol odsúdený za prečin porušovania domovej slobody (24.01.2023), ktorý trest bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/37/2023 z 26.04.2023, právoplatným dňa 26.04.2023 (prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona), pričom mu plynie skúšobná doba podmieneného odsúdenia do 26.02.2026. Naposledy bol odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený, okrem iného, nepodmienečný trest odňatia slobody 4 mesiace. V systéme Európskeho informačného systému registra trestov nemá evidovaný záznam.

Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR má obžalovaný evidovaných 7 priestupkov, z toho sú 3 sú na úseku proti občianskemu spolunažívaniu a 4 na úseku proti majetku.

Z výpisu zo systému Sociálnej poisťovne a Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov nie sú evidované záznamy na obžalovaného. Z výpisu zo systému Generálnej prokuratúry SR vyplývajú iba tie trestné stíhania a odsúdenia obžalovaného, ktoré už boli vyššie spomenuté.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/37/2023 vyplýva, že obžalovaný bol trestným rozkazom z 26.04.2023, právoplatným dňa 26.04.2023 uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, pričom mu bol uložený podmienený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so skúšobnou dobou 36 mesiacov, a bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/9/2023 z 24.01.2023, právoplatný dňa 25.02.2023. Skúšobná doba obžalovanému, aj po rozhodnutí o započítaní, plynie do 26.02.2026. Uznesením sp. zn. 2T/37/2023 z 24.03.2025, právoplatným dňa 24.03.2025 bolo rozhodnuté, že sa A. B. neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom sa podmienené odsúdenia ponechalo v platnosti, ustanovil sa probačný dohľad spolu s obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 0T/68/2024 vyplýva, že obžalovaný bol trestným rozkazom z 21.08.2024, právoplatným dňa 21.08.2024 uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, spolu so zákazom činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu tri roky. Trest nastúpil 27.11.2024 a prepustený bol 25.03.2025.

Na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujú každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené v skutkovej vete obžaloby a k záveru, že obžalovaný spáchal skutok obžalobou mu kladený za vinu. Obžalovaný je zo spáchania predmetného skutku obžalobou mu kladeného za vinu usvedčovaný jednak svojou vlastnou výpoveďou, výpoveďou poškodeného A. G., znaleckým posudkom č. XX/XXXX z oblasti zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, znalca D. A. N. a výpoveďou tohto znalca, nepriamo výpoveďou svedka M. L., ďalej zabezpečenými zápisnicami o prehliadke tela obžalovaného s fotodokumentáciou, o prehliadke tela poškodeného s fotodokumentáciou, zápisnicou o obhliadke miesta činu, lekárskou správou.

Obžalovaný priznal fyzické napadnutie poškodeného A. G., popísal ako k nemu došlo, pričom priznal, že na neho skočil, spadli na zem a bil poškodeného päťami niekoľkokrát, a to aj do hlavy. Uviedol, že obaja boli pod vplyvom alkoholu, poškodený sa kryl rukami, neopätoval údery, išlo o krátky incident a poškodený po incidente sám vstal a odišiel do svojej izby. V čase skutku bolo obžalovaný aj poškodený bosý. Obžalovaný videl, že poškodený má v okolí nosa krv a aj začervenanie na hlave. Uviedol, že je mu to všetko ľúto, vedel, že má zákaz požívania alkoholu, ktorý nerespektoval. Obžalovaný však poprel, že by kopal do poškodeného a tiež, že by ho mal za nohy ťahať von. Poškodený A. G. popísal priebeh daného skutku tak, ako je uvedený v obžalobe, no na rozdiel od výpovede obžalovaného, uviedol, že obžalovaný ho mal aj kopať po celom tele a vytiahnuť ho von za nohy. Taktiež priznal, že boli obaja pod vplyvom alkoholu, incident mal krátke trvanie, on aj obžalovaný bol bosý. Poškodený uviedol, že bol iba na prvotnom ošetrení po skutku, potom už u lekára nebol. Nebol ani na vyšetrení u znalca, hoci vedel, že sa má k nemu dostaviť. Poškodený si nepamätal ako časťou nohy ho obžalovaný kopal a ani koľkokrát. Poškodený aj obžalovaný potvrdili, že sa predtým nepoznali a nemali predtým konflikt. Nepriamo verziu udalostí poškodeného potvrdzuje svedok M. L., ktorý síce nebol priamo svedkom incidentu, no po ňom mu poškodený uviedol, čo sa stalo.

Spôsobené zranenia poškodeného sú preukázané lekárskejšími správami ako aj znaleckým posudkom č. XX/XXXX, výpoveďou znalca D. A. N., zápisnicami o prehliadke tela poškodeného s fotodokumentáciou, zápisnicou o obhliadke miesta činu. Zo znaleckého posudku vyplýva, že pomliaždenie nosa vzniklo pôsobením tlaku tupého predmetu silou malej intenzity, pričom tlaku tupého predmetu sily malej intenzity môže zodpovedať úder päťou do strednej oblasti tváre poškodeného. Pomliaždenie čelovo-spánkovej oblasti hlavy vpravo vzniklo pôsobením tlaku a ťahu tupého predmetu sily strednej intenzity. Tlaku a ťahu tupého predmetu sily strednej intenzity môže zodpovedať úder päťou, prípadne kopnutie bosou nohou. Pomliaždenie spánkovej oblasti hlavy vľavo vzniklo pôsobením tlaku a ťahu tupého predmetu sily malej až strednej intenzity. Tlaku a ťahu tupého predmetu sily malej až strednej intenzity môže zodpovedať úder päťou. Zároveň znalec ako nepravdepodobné vylúčil kopanie nohou po celom

tele, ťahanie za nohy, ochrana hlavy rukami, nakoľko neboli popísané žiadne úrazové zmeny na tele poškodeného nasvedčujúce tomuto spôsobu mechanizmu vzniku zranení. K uvedenému je nutné povedať, že poškodený sa dostavil k lekárovi iba na prvotné vyšetrenie po skutku, pričom následne už nebol ošetrovaný a taktiež sa nedostavil na vyšetrenie ani k znalcovi. Aj napriek záverom znalca o nepravdepodobnosti uvedených mechanizmov, súd poukazuje na konzistentnú výpoveď poškodeného počas celého prípravného konania a aj na hlavnom pojednávaní ohľadom kopania, ťahania a krytia sa rukami. Nepriamo túto verziu udalostí udáva aj svedok M. L., ktorý mal sprostredkovane od poškodeného počuť, čo sa stalo. Obžalovaný síce popiera kopnutia a ťahanie za nohy, no priznal, že sa poškodený kryl rukami. Vzhľadom na takto ustálený skutkový stav, nemal súd dôvod pochybovať o pravdivosti a vierohodnosti tvrdení poškodeného. Skutočnosť, že na tele poškodeného nie sú zaznamenané úrazové zmeny (počas prvotného ošetrenia u lekára) alebo fotografiami pri prehliadke tela poškodeného, svedčí len o tom, že kopnutia bosou nohou a ťahanie za nohy boli iba takej malej intenzity, že nezanechali na tele poškodeného žiadne výrazné stopy alebo úrazové zmeny. Ďalej skutočnosť, že sa poškodený nebránil a ani neopätovoval útok je potvrdená ich výpoveďami a tiež zápisnicou o prehliadke tela obžalovaného s fotodokumentáciou. Preto mal súd za to, že skutok tak, ako je uvedený v obžalobe sa stal, pričom nemal dôvod ho modifikovať či upravovať.

Súd však s poukazom na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní pristúpil k tomu, že obžalovaného uznal vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, na rozdiel od toho, ako bola prednesená a modifikovaná obžaloba prokurátorkou čo do právnej vety a právnej kvalifikácie, keď prokurátorka uviedla, že obžalovaný mal spáchať zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona. Súd poukazuje na nasledovné skutočnosti. Ťažkou ujmom na zdraví sa podľa § 123 odsek 3 písmeno e) Trestného zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je poškodenie dôležitého orgánu. Konaním obžalovaného má súd za to, že nedošlo k porušeniu alebo ohrozeniu životne dôležitého orgánu (mozgu) a to vo vzťahu k zraneniu – pomliaždenie čelovo-spánkovej oblasti hlavy vpravo. Znalec iba uviedol pri tomto zranení, že to nemožno vylúčiť. K tomu je nutné povedať, že znalec na hlavnom pojednávaní uviedol, že k novej použitej sile pri zranení pomliaždenia čelovo-spánkovej oblasti hlavy vpravo, mechanizmom vzniku zranenia úderom päťou, by vylúčil ohrozenie životne dôležitého orgánu úderom päťou pri tomto zranení. Kopnutím bosou nohou by mohlo dôjsť k ohrozeniu životne dôležitého orgánu pri zranení pomliaždenia čelovo-spánkovej oblasti hlavy vpravo, vzhľadom k intenzite použitej sily kopnutím nohou, no muselo by to byť iba päťovou oblasťou bosej nohy. K tomu súd poznamenáva, že nie je ničím preukázané, že by obžalovaný kopal poškodeného päťovou oblasťou bosej nohy. Znalec ďalej uviedol, že čo sa týka možného ohrozenia životne dôležitého orgánu, s prihliadnutím novej intenzity sily a útoku, päťou sa nevyvinie taká sila ako kopnutím nohou. Keď by to bolo bosou nohou, muselo by to byť iba päťovou oblasťou. Ďalej znalec uviedol, že pri všetkých zraneniach, ktoré utrpel poškodený, išlo o silu malej až strednej intenzity. Ak by mal byť poškodený alebo ohrozený mozog, muselo by to byť silou väčšej intenzity, nestačil by útok silou malej ani strednej intenzity. Z uvedeného jednoznačne vyplývajú závery, že nebol porušený ani ohrozený životne dôležitý orgán (mozog), nakoľko všetky zranenia poškodeného boli spôsobené silou malej a strednej intenzity, teda nie silou väčšej intenzity a taktiež kopnutie bosou nohou päťovou oblasťou nebolo preukázané. Preto mal súd za to, že konanie obžalovaného nemožno posudzovať ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, ale je ho nutné posudzovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona. Napokon po vykonanom dokazovaní a v rámci záverečných rečí, prokurátorka ako aj obhajkyňa, navrhli uznať obžalovaného vinným práve podľa miernejšieho ustanovenia § 156 odsek 1 Trestného zákona.

Podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Nie každá porucha zdravia je ublížením na zdraví v zmysle Trestného zákona. Nestačia napr. prechodné bolesti alebo nevoľnosť, oderky, nepatrné ranky, hučanie v ušiach. Pri posudzovaní pojmu „ublíženie na zdraví“ majú význam hlavne také skutočnosti, ako je povaha poruchy zdravia, ako bola spôsobená, akými príznakmi sa prejavuje, ktorý orgán a ktorá funkcia bola narušená, bolestivosť zranenia a jej intenzita, či a aké lekárske ošetrovanie vyžaduje a či a do akej miery porucha narušila obvyklý spôsob života. Za ublíženie

na zdraví sa považuje porucha zdravia poškodeného, ktorá mu sťažuje obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti po dobu okolo 7 dní. Pre záver, že ide o ujmu na zdraví, nie je nevyhnutné, aby poškodený bol práceneschopný. Je potrebné zdôrazniť, že posudzovanie každého prípadu musí byť komplexné a individuálne. Súd má za to, že obžalovaný svojim konaním naplnil znaky trestného činu, a to prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona (vzhľadom na celkovú dĺžku obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodeného a vzhľadom na spôsob, akým obžalovaný viedol útok voči poškodenému, možno konštatovať, že u poškodeného mohlo dôjsť k ublíženiu na zdraví), keďže fyzicky zaútočil na poškodeného a údermi päšťou a aj kopancami mu spôsobil zranenia popísané v skutkovej vete. Okrem uvedeného, poškodený bol iba na prvotnom lekárskom ošetrení, nepotreboval ďalšie ošetrenia podľa svojho vyjadrenia ani nebol na iných vyšetreniach, nedostavil sa k znalcovi na vyšetrenie, a vzhľadom na charakter zranení a dĺžku obmedzenia na bežnom spôsobe života, bolo na mieste posudzovať konanie obžalovaného ako pokus ublíženia na zdraví. Nakoľko v prípade tohto trestného činu išlo o prečin, súd mal na zreteli aj ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona (tzv. materiálny korektív), pričom vzhľadom na spôsob útoku obžalovaného na poškodeného – bez provokácie, nečakaný útok na poškodeného, ktorý sa aktívne nijako nebránil, možno konštatovať, že závažnosť konania obžalovaného je vyššia než nepatrná. Z hľadiska zavinenia obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, keď z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tento prišiel za poškodeným, aby vyriešil údajný krik/hlučné správanie poškodeného a fyzicky ho napadol spôsobom popísaným v skutkovej vete rozsudku a musel si byť vedomý, že údermi päšťou do hlavy a kopancami do celého tela môže poškodenému ublížiť na zdraví.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Okrem uvedeného súd musí prihliadať aj na všeobecné zásady ukladania sankcií v § 33a Trestného zákona, teda súd nemôže ukladať neprimerané sankcie, sankcia sa musia ukladať s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery,

pričom tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a to, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, nakoľko bol už v minulosti za trestný čin odsúdený, pričom viaceré odsúdenia nemá zahladené. Súd nezistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, nakoľko bol už päťkrát súdne trestaný a viackrát priestupkovo postihovaný. Súd nezistil u obžalovaného ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, nakoľko napomáhaním sa rozumie aktívna participatívna činnosť páchatel'a (v konkrétnom procesnom postavení), ktorou reálne napomôže orgánom činným v trestnom konaní k náležitému zisteniu skutkového stavu bez dôvodných pochybností. Samotné priznanie páchatel'a ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona z tohto dôvodu nemožno uplatniť, o to viac, ak priznanie sa k žalovanej trestnej činnosti je konzumované ustanovením § 36 písm. l) Trestného zákona.

Súd pri ukladaní trestu zohľadnil postoj obžalovaného k trestnej činnosti, ktorý sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku a svoje konanie úprimne oľutoval. Obžalovaný na svoju obranu uvádzal, že je mu celá vec ľúto, uvedomoval si, že porušil zákaz požívania alkoholu a pod vplyvom alkoholu spáchal daný skutok. Súd zohľadnil zistenú poľahčujúcu okolnosť, zistenú priťažujúcu okolnosť, formu zavinenia, ktoré bolo v danom prípade úmyselné, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Tak ako bolo uvedené vyššie v odpise registra trestov obžalovaného, tento má sklony k páchaniu trestnej činnosti, opakovane sa dostal v 5-tich prípadoch do rozporu s Trestným zákonom. Obžalovaný bol v minulosti odsúdený opakovane za násilnú verbálnu aj fyzickú trestnú činnosť (prečiny nebezpečného vyhrážania a prečin ublíženia na zdraví), opakovane za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a raz za majetkovú trestnú činnosť. V jednom (poslednom evidovanom odsúdení) mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Agresívne správanie obžalovaného teda nie je ojedinelé, a to najmä pod vplyvom alkoholu, pričom má evidované viaceré priestupky spáchané na úseku proti občianskemu spolunažívaniu. Predchádzajúce tresty a ani hrozba premeny trestu na nepodmienečný trest odňatia slobody nezabezpečili nápravu správania obžalovaného. Je potrebné podotknúť, že obvinený je v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia z trestného rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/37/2023 z 26.04.2023, právoplatným dňa 26.04.2023, pričom mu bol uložený podmiennečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so skúšobnou dobou 36 mesiacov, pričom skúšobná doba obžalovanému plynie do 26.02.2026. Teda sa dopustil v skúšobnej dobe z podmiennečného odsúdenia opätovne trestnej činnosti, teda ani plynutie skúšobnej doby za inú trestnú činnosť, obžalovanému nezabránila v spáchaní aktuálneho stíhaného skutku. Zároveň mu bolo v konaní sp. zn. 2T/37/2023 uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívaní alkoholu a teda ani ponechanie podmiennečného odsúdenia v platnosti mu nezabránilo spáchať ďalší trestný čin a porušiť dané obmedzenie, nakoľko skutok spáchal pod vplyvom alkoholu. Súd vzhľadom na uvedené, preto pri úvahách o treste nepokladal za adekvátne ukladať alternatívne tresty a ani trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu, nakoľko tomu bráni ustanovenie § 49 odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorého ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Obžalovaný sa v priebehu plynutia skúšobnej doby dopustil úmyselného trestného činu. Zároveň sa aktuálneho skutku dopustil relatívne krátko potom ako bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. S poukazom na všetky tieto skutočnosti ako aj pomery obžalovaného, jeho postoj k trestnej činnosti, následky trestného činu, ktoré boli relatívne menej závažné, ako aj na to, že išlo o pokus trestného činu, možno dôvodne očakávať, že na dosiahnutie nápravy a prevýchovy obžalovaného, zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti toto splní nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (odsúdenie z 21.08.2024), súd ho v zmysle § 48 ods. 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Takto uložený trest súd považoval z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie za primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Poškodená spoločnosť DÓVERA zdravotná poisťovňa, a.s. si uplatnila nárok na náhradu škody riadne a včas, tento doložila písomnými dôkazmi o výške vynaložených liečebných nákladov na ich poistenca poškodeného A. G., preto súd v zmysle § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného k

náhrade škody tejto zdravotnej poisťovni v celkovej výške 211,11 €, nakoľko táto vznikla v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného. Poškodený A. G. si síce včas uplatnil nárok na náhradu škody, avšak nie riadne, nakoľko tento svoj nárok do skončenia vyšetrovania riadne nevyčísľil. Preto ho súd s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

4T/87/2025

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp.zn. 4T 87/2025. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 Tr. por. okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Z odvolania prokurátora, ktoré podal na hlavnom pojednávaní, musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.